

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

Pogled na Francosko.

—o.— Nedavno opozarjali smo čestito naše čitateljstvo na težavno stališče Ferry-jevega kabineta in porabili smo obrazloženo priliko, da smo naredili pripodobo mej oponenti francoske vlade v komori poslancev in pa mej vladaželjnimi zastopniki vladaželjnega avstrijskega nemštva v državnej naši zbornici! V francoske zbornice burnej debati o izimnem zakonu videli smo namreč na vladi nasprotnej strani isto veselje, loviti sebičnih koristij v upornega in razbrzdanega polovičarstva motnej vodi, kakeršno se je ponavljalo tudi v našem parlamentu pri opravičevanju vladinih izimnih naredeb od strani naših levičarjev: tu in tam govorilo se je pri oknu in volja bila je najboljša, preko državi práteče nevarnosti strmoglaviti odločno vlado, ali vsaj z nezaupnicami obtežkočiti jej uspešno delovanje!

Ali na Francoskem so postale zadnji čas razmere drugačne. Iz viharjev, ki so se čestokrat z uničujočo močjo spuščali na ministerstvo in je že nemalokratov pripravili na rob propasti, porodili so se krasni dnevi, ki kabinetu Ferryjevemu obetajo lepo bodočnost. Ministerski predsednik priboril si je uspehov, s katerimi sme zadovoljen biti in zavest mora imeti, da se francoska vlada že dolgo ni počutila tako dobro. Jednega in istega dne

odobrila mu je narodna zbornica z ogromno večino njega politiko, notranjo in vnanjo. Radikalec Barodet stavljal je predlog nujnosti za revizijo ustave, idejo Gambettovo; ministerstvo se z nujnostjo ni slagalo, nego obečalo je, da maja meseca itak pride v zbornico vladin načrt o reviziji ustave. Z veliko večino zavrgla je zbornica Barodetov predlog, ki je v sebi pač bolj ali menj skrito obsežal tudi nezaupnico do vlade. In z ozirom na vnanjo, kolonijalno politiko Ferryjevo pokazala je zbornica nenavadno prijazno lice, dnevnj red, v katerem se postopanje vlade odobruje, vzprejet je bil izimši dvaintrideset glasov od vseh odbornikov.

Splošne socijalne in gospodarske razmere francoske republike so take, da gre tem zaupnicam pripisovati veliko več pomena, nego v pravilnih okolnostih! Republika obkoljena je od mnogih sovražnih elementov in čedalje večja strast, s katero se ná-njo pritiska, dela jej sila opasno stanje. Beda in sila delavskih krogov rasteta dan na dan in v prostranih teh krogih plodí se in vrvi čedalje odločniši srd proti republiki, ki delavskemu prebivalstvu ni prinesla pričakovanega spasa, pričakovane dobroti. Ne mine skoraj dan, da ne bi mnogoštevilen shod delavcev poudarjal in v ostrej obliki razglašal delavskega gasla na Francoskem: republika nam ni v stanu pomagati, ona ni v stanu potolažiti naših želj, ustreči našim zahtevam! Na takej podstavi pa se ni dvojiti, da njihov boj proti obstoječemu dobiva za Francosko posebne znake, pravo politično lice. Ali ta delavski boj proti oblikam države in družbe človeške podpihuje se že z vsemi sredstvi strastne in sovražne agitacije od strani francoskih blagorodnikov, ki ménijo, da domovina in njih sreča more blagovati le v podnebji monarhije; le-ti plemeniti nazadnjaki, ki se v svojej vojni proti francoskej vladi in sedanjej vladavini počutijo tako srečne in močne v zvezi s proletarijatom, pa ne pomislijo, da se dežele njihovih političnih sanj še veliko manj priležejo izidjalom delavskega sveta, nego li temu stanu republika dati mora in ima, da tedaj ne bodo mogli imeti veliko veselja nad sedanjimi prijatelji, ako se jim posreči, doznati svoje namere in kraljevati na razdruščenej republiki! Rastoči vrvež delavcev, to je poglavitno, kar sedaj vladnim krogom na Francoskem, kateri nima, da bi ustregli vsaj pametnim in pravičnim zahtevam delavskega sveta, dela vročo skrb, veliko hujšo nego stvar vseh

monarhistov vkupé, ki se prav v nečas oglašajo s svojimi željami.

Brez dvojbe imela je francoska kamora pred očmi označájeno notranje stanje, da je tako iznenada kabinetu Ferry-jevemu izrekla toliko zaupanja. Tudi v komori zavladalo je spoznanje, da je prav za prav treba v ožigled zamotanih in zbrojenih zadev francoskih podpirati vsakatero vlado; ki se ne ustraši bojev z vsemi prečéčimi se dementi. In če bi se s poslednjimi uspehi Ferry-jevimi hotelo podkrepiti ime in veljavo francoske vlade zgolj na videz, da bi se svetu prikriple Francije notranje bolezni, že to je vredno, da strankarske težnje in strasti pred vlado vsaj trenutno upognejo svoje visoke vratove! In tako vidimo, da je opozicija v francoskej komori nastopila pota opreznosti in se tako razlikovati začela od državno-zborskih naših levičarjev, ki so še v budgetnej debati vlado Taaffejevo imenovali nezmožno in strahopetno, ker se je pogumno postavila v boj z notranjimi sovražniki avstrijske domovine!

Govor poslanca dra. Vošnjaka

v državnem zboru v 15. dan marca.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Konec.)

Ne le v teh, narodnost zadevajočih odnošajih, ampak tudi v gmotnih zadevah morajo Slovenci pri vsakej priložnosti čutiti, da se deželna vlada in avtonomne oblasti za njih gmotno blagostanje malo brigajo, in s Spodnjo Štirsko delajo, kakor s pastirko.

Hočem samo na to pokazati, da v železniških vprašanjih deželni odbor in deželni zbor nasprotujeta, kadar gre za kako železnico na Spodnjem Štirkem, in da v kljub vsem prizadevanjem nismo mogli dobiti nikake železnice.

Opomnim naj, da narodno-gospodarska društva na Spodnjem Štirkem ne dobivajo nikake podpore od avtonomnih oblastij ali od deželne vlade, da moramo sami snovati in podpirati društva narodno-gospodarskega značaja.

Južno-štirsko sadjerejsko društvo, ki se je pred dvema letoma osnovalo za povzdigo sadjereje na Spodnjem Štirkem, ni dobilo, kolikor jaz vem, nikake podpore od deželnega zastopstva. Posojilnice, katere smo osnovali po Spodnjem Štirkem, ne dobé v Gradci nobene podpore, četudi bi jo lahko dala štajerska hranilnica iz svojega bogatega rezervnega zaklada. Jaz celo vem, da neka posojilnica, ki je

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

XIII. Poglavlje.

Vanjuha Perstenj in njegovi tovariši.

Na obširnej poljani, obdanej s starimi hrasti, stalo je nekaj prstenih koč; in mej kočami sedelo je na preobrnjenih kladah, iz zemlje molečih koreninah in kupih listja in subega sena mnogo ljudij razne starosti in v raznih oblekah. Oboroženi korenjaki prihajali so neprestano iz srede gozda, in pridruževali se tovarišem. Mnogo je bilo raznoobraznosti mej njimi. Sermjagi, zipuni in ferjazi,* nekateri razrgani, drugi z zlatom obšiti, videli so se skozi drevje. Nekateri so imeli sablje prepasane, drugi so sukali v rokah železne krogle na jermenih,

* Sermjagi, zipuni in ferjazi so različne ruske moške obleke.

ali so se pa opirali na široke bojne sekire. Tu ni manjkalo prask, obrunkov, kuštravih glav in nepočesanih brad.

Veselo društvo se je razdelilo na več gruč. Na sredi poljane kuhali so kašo in pekli na raznih govedin. Nad praskajočim ognjem viseli so kotli, dim se je vzdigoval, kakor sivovišnjev oblak v mraku, ki je obdajal poljano, kakor trdna stena. Kubarji so se odkašljevali, meli oči in obračali se od dima.

Malo v strani je starček z razmršeno glavo, z dolgo brado pripovedoval mlajšim razne pripovedke. Govoril je stojé, opirajoč se na sekiro, nasajeno na dolgo toporišče. V takem položaji zdelo se je starcu pripravnejše pripovedovati, kakor sedé. Zamogel se je stegniti, obrniti se na vse strani, in na priličnem mestu zamahniti s sekiro in zažvižgati, kakor se fantom spodobi. Vsi so ga verno poslušali in zevali. Jeden sedel je na tleh, drugi je splezal na kako vejo, tretji je široko stal in debelo gledal, največ jih je pa ležalo na trebuih in upiralo se s komolci na zemljo in z dlanjo v brado: tako je bilo najpriležnejše.

Malo proč bila sta dva fanta drug drugega s pestmi po glavi. Igra šla je za to, kdo bode prej poprosil drugega, da naj jenja. Pa nobeden ni hotel prositi. Oba sta že bila rudeča od krvi kakor pesa, pa krepki pesti nesti nehali bití po glavah, kakor kladivo po nakovalu.

— Ali še nemaš dovolj, Hlopko? — vprašal je oni, ki je bil videti slabši.

— Ne boš, bratec Andrejče, ko bodeš imel dosti, pa povej. Lej, saj ti že slabo pribaja.

In pesti sti dalje blii.

— Glejte, bratci, Andrejče se bo hitro zvalil na tla! — rekli so nekateri gledalci.

— Ne bo se zvalil ne! — odgovorili so drugi — čemu bi se tudi, on ima trdo glavo.

— A glej ga, saj že pada.

Pa Andrejče ni pal. A poslušil se je prekanjenosti, in namesto da bi udaril nasprotnika po temelji, udaril ga je s pestjo po senci.

Hlopko se je zgrudil.

Mnogo gledalcev se je zahotelo, pa večina je izjavila svojo nezadovoljnost.

ustanovljena za slovensko prebivalstvo, in je tedaj upisana v slovenskem jeziku, samo zato ni dobila podpore pri štajerski hranilnici, ker je ta zahtevala nemški upis, če tudi tega po pravilih ni treba.

Iz teh vzrokov slovensko prebivalstvo tako živo goji željo po ustanovitvi posebnega oddelka namestništva za Spodnje Štirske. In če je deželni odbor proti temu uložil protest, kakor sem danes čital v časopisih, protestoval bi proti tej zeji najbolje s tem, da bi bil pravičen skromnim željam Slovencev. Tako imamo n. pr. vinorejsko šolo pri Mariboru, ki je samo nemška, četudi je prebivalstvo, ki vino prideluje, večinoma slovensko. Realna gimnazija na Ptujih je samo nemška in deželni odbor prestavil je, kakor se govori zaradi narodne agitacije, nekega profesorja v nemški del Štirsk.

V svojem protestu navaja deželni odbor, da bi ustanovitev posebnega oddelka namestništva do sledno peljala k razrušenju jednotne zveze in zgodovinske ter državnopravne skupnosti dežele.

To je trditev, katerej nikdo ne more pritruditi. S tem, da se kakemu okrajnemu glavarju na Spodnjem Štirnem dá za nekatere agende večji delokrog, se vendar dežela ne bode razdelila, na tako raztrganje nikdo ne misti, tem manj, ker še vedno imamo upanje, da s časom tudi na Štirnem dobimo pravičnejše deželno zastopstvo.

Do leta 1848 bili so okrožni uradi, ki so imeli skoraj ravno te agende, kakor jih ima oddelek namestništva na južnem Tirolskem. Dežela nikakor ni bila raztrgana, in če se sedaj da kakemu okrajnemu glavarju na Spodnjem Štirnem večji delokrog, zato skupnost dežele ne bode v nevarnosti.

Jaz sem prepričan, da bi tak oddelek namestništva ne bil samo v interesu slovenskega prebivalstva, ampak vsega spodnještirskega prebivalstva, kajti ne bilo bi treba pri vsakej majhni zadevi tako daleč potovati. Taki poti so za slovensko prebivalstvo tem težji, ker pridejo v nemško mesto, o katerem vedó, da njega mržnja proti Slovincem tako daleč sega, da ne dopušča dvojezičnih plakatov, ker bi to nasprotovalo nemškemu značaju mesta. To je vendar tako nizko narodno stališče, da se moramo čuditi, da so pametni možje, kakršni sedé v občinskem zastopu v Gradci, kaj takega mogli skleniti.

Gradec je stolica cele dežele, v katerej živi 400.000 Slovencev poleg 700.000 Nemcev, tako, da sti dve petini prebivalstva slovenski. Moralo bi tudi Gradcu biti ležeče na tem, da bi se proti temu dvema petinama vedno osorno in sovražno ne obnašal.

Jaz mislim, da sem dovolj jasno razložil, da tretja zahteva Slovenskega društva v Mariboru, da se ustanovi posebni oddelek namestništva, ni državi ali deželi nevarna. Jaz mislim, da morem zagotoviti, da bi se to nikoli ne bilo tako odločno zahtevalo, ko bi ne videli, kako deželno zastopstvo in namestništvo postopa proti Slovincem. Želeti bi bilo, da pride na mesto sedanjega deželnega zastopstva tako, ki bi se tudi oziralo na Slovence, in ne delalo vedno na to, da se slovenski narod ponemči. Kakor dolgo bode pa ta mržnja proti Slovincem gospodovala v Gradci, tudi želja po ustanovitvi namestniškega oddelka na Spodnjem Štirnem ne bode zginila.

Visoka vlada naj si pa dela na to, da si uradniki v deželi, kateri so nastavljeni pri slovenskih

— To ni pošteno, — kričali so oni, — Andrejček ga je prekanil! Pretepíte Andrejčeta!

In takoj so Andrejčeta pretepli.

— Od kod je vas prinesel Bog? — vprašal je stari pripovedovalec nekaj mladeničev, kateri so prišli k ognju in boječe ozirali se na vse strani.

Pripejal jih je tršat hrust s širokim nožem za pasom; mladeniči neso imeli orožja, bili so videti novinci.

— Čujte, sokoliči, — rekel je tršati hrust, obrnivši se k njim, — ded Koršun vpraša vas, od kod vas je prinesel Bog? Odgovórite dedu!

— Povem vam resnico. Jaz sem izpod Moskve, — odgovoril je mladenič jecljajoč.

— A zakaj si izletel iz gnezda? — vprašal je Koršun: — ali ti je bilo premrzlo ali prevročé?

— Bilo je prevročé! — odgovoril je mladenič, — ko so opričníki zapalili hišo, in ko je zgorela, bilo je pa premrzlo.

— Tako je toraj. Ti nesi neumen dečko. Pa po kaj si prišel?

— Iskat sorodnikov.

Razbojniki so se zahoteli.

(Dalje prih.)

okrajnih glavarstvih, priučeno popolnem deželnega jezika, da take nesreče ne bodo več prišle nad prebivalstvo, kakor v Brežiskem okraju.

Opomnim naj vlado, da gleda nato, da se zagotovi, katero večkrat slišimo tu v državnem zboru, po katerem bi morali biti vsi narodi jednakoopravni, ne razbije na pragi namestništva v Gradci, a stopi tudi na Štirnem v življenje. Rad verjamem, da bode za moža, kateri se je s starim prijateljstvom in po dolgoletnih tradicijah tako rekoč navezal na stranko, ki je pred malo leti imela krmilo v rokah, morda težko izneveriti se tem tradicijam. Pa končno je vendar ideja, katero zastopa sedanja vlada, ideja vsem narodom dati jednakoopravnost, tako tesno zvezana z obstankom Avstrije, da bode tudi ona oseba, katera zastopa vlado na Štirnem, jo morala nazadnje izvesti. Jaz upam, visoka vlada se bode ozirala na te želje in tudi svoj program jednakoopravnosti uresničila na Štirnem.

O oskrbovanji veropouka po šolah.

Vlada predložila je v seji poslanske zbornice z 22. dne marca meseca načrt zakona o oskrbovanji veropouka na javnih ljudskih in srednjih šolah ter učiteljskih pripravnicah in o dotičnih troških. Po prvem bránji tega načrta, pri katerem pa je liberalni poslanec dr. Kopp imel že mnogo pomišljajev, izročilo se ga je na predlog grofa Hohenwarta šolskemu odseku.

Poglavitne določbe tega načrta velijo od besede do besede naslednje:

§. 1. Oskrbovanje veropouka, katero zapovedano je cerkvenim in verskim družbam po §. 2 zakona z dne 25. maja 1868, drž. zak. št. 48, in po §. 5 zakona z dne 14. maja 1869, drž. zak. št. 63, obsega tudi dolžnost za brezplačno poučevanje, kolikor to v sedanjem zakonu predručeno ni.

Verskim višjim oblastvom je dovoljeno, spojit več razdelkov jedne in iste učilnice ali tudi več drugih učilnic, sploh v sporazumljenji s šolskimi oblastvi, ne da bi se motilo šolskega reda, take uredbe ukreniti, po katerih se dolžnost laglje izpolnuje.

§. 2. Za poučevanje verstva višjih razredih občnih ljudskih šol, katere imajo po več nego tri razrede, v meščanskih in srednjih šolah ter učiteljskih pripravnicah je postaviti svoje učitelje verstva s plačo ali nagrado, ali pa je tistim, ki ta pouk poskrbujejo po lastnej svojej službi, dovoljevati primerjenih nagrad.

Nagrade more se dovoljevati tudi za veropouk na trirazrednih ali manjrazrednih občnih ljudskih šolah, a to tedaj, če je za le-tega oskrbovanje dovolj veliko učnih ur ali pa iz krajevnih razlogov treba nenavadnega napora.

Če verstvo po pravilu §-a 5 zakona z dne 14. maja 1869, drž. zak. št. 62, poučuje posveten učitelj, dovoliti mu je v vsakem slučaju primerno nagrado.

§. 3. Ako je verstvo poučevati izven domilišča veroučiteljevega, tedaj je po potrebi z ozirom na oddaljenost in druge krajevne razmere pripraviti priličnih vozil ali dati pravičnih odškodnin za pota, katere imajo odmeriti in določiti šolska oblastva po instancijah, zaslišavši cerkvene oblasti.

§. 4. Pravilno poučevanje verstva na učiteljskih pripravnicah kakor tudi na srednjih šolah je zavarovati za vsako versko družbo, če k njej pripada najmanj 20 učencev po vseh razredih vkupé, za katere je veropouk obligaten predmet. To velja tudi za slučaj, če na jednom in istem kraju skupno števílo k izvéstnej verskej družbi pripadajočih učencev z več šol te vrste znaša najmanj dvajset učencev.

§. 5. Za slučaje, kjer radi pomanjkanja pravičnega veropoučevanja na tej ali onej šoli učenci, pripadajoči k izvéstnej verskej družbi, ne mogó dokazati, da so se verstva javno učili, ima minister za bogočastje in nauk potom naredb ukreniti priležno.

§. 6. Troški, nabirajoči se za veropouk (§§. 2, 3 in 4), če navlašč za nje na posamičnih šolah ni svojih zalogov, ustanov ali dolžnosti od strani pojedinih osob ali občestev, pripadajo k troškom dotičnih šol.

§. 7. Z ozirom na pravico, izpolniti plačana ali nagradovana mesta nekaterih veroučiteljev, in z ozirom na vprašanje, kako je pri tem postopati imajo isti propisi veljavno, ki so izrečeni za posvetna službena mesta dotičnih šol. Vendar pa je postaviti le takega prošnjika, katerega je dotična verska višja oblast izrekla usposobljenim za veropoučevanje (§. 6. zakona z dne 25. maja 1868. drž. zakona št. 48).

§. 8. V obódu razporedob pričujočega zakona prepuščeno je deželnemu zakonodavstvu, za ljudske in meščanske šole veroučiteljem uravnati plače (§. 2), kakor se to godi glede službenih dohodkov drugih učiteljev (§§. 55, 57 zakona z dne 14. maja 1869, državnega zak. št. 62). —

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

3. Ivan Föderl v Ljubljani dokazal je v svojej prošnji, da je vodil od l. 1872.—1878. samostalno pekarijo in da od tega časa do zdaj ravno to obrt vodi v imenu matere svoje. Mestni magistrat priporoča prošnjo in odsek je tudi prepričan, da je prošilec z ozirom na minist. ukaz, izdan dne 14. januarja 1884, št. 46 987, dokazal sposobnost za to obrt in vsled tega nasvetuje: C. kr. dež. vladi naj se priporoča prošnjo uslišati.

4. Fran Dolenc iz Ljubljane prosi, da bi se mu dovolilo nastopiti in samostalno izvrševati mesarijo v Ljubljani. Prošilec je dokazal, da se je toliko časa učil omenjene obrti, kolikor zahteva minist. ukaz, izdan dne 17. septembra 1830, drž. zak. št. 149; izkazal je pa samo, da je kot pomagač le osem mesecev in dvajset dnij delal. V svojej prošnji se sklicuje na zdravniško spričevalo, s katerim dokazuje, da ne more opravljati težkega dela mesarskega pomagača, da bi pa lahko samostalno vodil to obrt. Odsek je mnenja, da ima prošilec z ozirom na to, da se je z mesarijo le tri mesece in dvanajst dnij menj kot štiri leta bavil, dalje z ozirom na to, da je tudi drugi razred realke z dobrim uspehom dovršil in zaradi tega se gotovo tudi v obrti hitreje izuril, vsekako take sposobnosti, kakršne se morajo terjati za samostalno vodstvo omenjene obrti, ter uvaževaje te razloge, predlaga odsek: C. kr. dež. vladi se priporoča to prošnjo izjemno uslišati.

5. Jarnej Grželj iz Senožeč navaja v svojej prošnji, da se je 4 leta črevljarstva učil, ter da je tudi nad 4 leta kot pomagač delal, kar tudi županstvo v Senožečah potrjuje, priporočujoč prošnjo. Odsek se z ozirom na prošilec dokaz in izkaz, da se je več let, kakor že omenjeni minist. ukaz terja, z navedeno obrtjo bavil, strinja s predlogom c. kr. okr. glavarstva v Postojini ter stavi predlog: Slavna c. kr. dež. vlada naj prošnjo usliši.

6. Blaž Bolé iz Slavine ne more predložiti spričeval, ker so osebe, katere bi mu jih dati mogle, že umrle. Dokazal pa je, da je bil v vojaci nad deset let črevljar. Županstvo pa tudi potrjuje, da je Blaž Bolé popolnem izvežban v črevljarstvu. Odsek meni, da ti dokazi pač mogó nadomestiti spričevala, katera terjajo zakona določila, ter strinja se s predlogom c. kr. okr. glavarstva v Postojini, nasvetuje: C. kr. dež. vladi se prošnja priporoča v ugodno rešitev.

7. Karol Rondič na Slapu navaja, da si je kovačije priučil in da bode šel letos še v podkovsko šolo v Ljubljani; županstvo izdalo je tudi potrjujočo izjavo, vendar ker on ne more dokazati, da je kot pomagač najmanj 2 leti delal, se odsek ne more strinjati s predlogom c. kr. okr. glavarstva v Postojini, ter je marveč mnenja, naj bi se prošnja odbila. Ker se bode prošilec v podkovske šoli tudi v drugih kovaških opravilih lahko izuril, mu gotovo ne bode težko v bodočem letu s spričevalom dokazati, da je sposoben za imenovano rokodelsko obrt. Odsek torej stavi predlog: C. kr. dež. vladi se nasvetuje to prošnjo zavrniti.

8. Josip Stemberger, mesar v Trnovem, želi ustanoviti podružnico v Ilirskej Bistrici; dokazal je njega bodoči zastopnik, več let v Trstu samostalen mesar, da ima vse sposobnosti, podružnico, v katerej se bode le meso sekalo, samostalno voditi. Odsek torej, oziraje se na minist. ukaz z dne 14. januarja 1884 predlaga: C. kr. dež. vladi se nasvetuje prošnjo uslišati.

9. Uršula Novak iz Koritnice trdi, da že več let kruh peče. Županstvo v Kuježaku potrjuje to trditev, tudi izjavlja, da ima prošilec sposobnost za to obrt, in c. kr. okr. glavarstvo v Postojini priporoča prošnjo, uvažujé, da tu ni govora o velikej, marveč le malej hišnej obrti, in odsek nasvetuje: C. kr. dež. vladi se priporoča, naj prošnjo usliši.

10. Mihael Pajsar iz Ljubljane izkaže, da je bil pri vojaci deset let krojač in da je pozneje nad osem let kot pomagač delal. Odsek z ozirom na dokazano sposobnost prošilecva za obrt krojača, predlaga: C. kr. dež. vladi se priporoča, naj prošnjo usliši.

11. Matej Muškovič iz Slavine se že 13 let z mizarijo bavi in županstvo potrjuje proslilcevo sposobnost za samostalno izvrševanje obrti mizarja. Odsek, strinjajoč se s predlogom c. kr. okr. glavarstva v Postojini, nasvetuje: C. kr. dež. vladi se priporoča, naj prošnjo ugodno reši. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 2. aprila.

Včeraj državni zbor ni imel seje, da so mogli zborovati razni odseki. Danes se začne debata o obdačenju žganja.

„Pester Lloyd“ ve pevedati, da bode odstopil grof Taaffe in pride na krmilo prehodno **ministerstvo** Coroninjevo. Ta kombinacija pa ni dosti verjetnejša, kakor kombinacija Widmannova. Ta vest je gotovo prišla iz levičarskega tabora v Peštanski list. Liberalni Nemci nikakor ne morejo pričakati padca tega ministerstva. — Finančni minister Dunajevski, podal se je v Benedke, kjer leži njegov sin na smrt bolan.

Po nekem poročilu iz Pešte misli odstopiti **vojni minister** Bylandt, šef generalnega štaba, Beck, postal bi vojni minister, na njegovo mesto bi pa prišel F. M. L. Kess.

Vnanje države.

Srbski ministerski svet je vsprejel novo politično razdelitev dežele v pet okrožij in šestdeset okrajev, in načrt davkove reforme, oba načrta se predložita skupščini, ki se bode sklicala v maju.

Francoski list „Liberté“ priporoča **latinsko** zvezo, ki bi obsegala Francijo, Italijo, Španijo, Portugalijsko in Belgijo. Španija naj zasede Maroko, Italija Tripolis, Belgija in Portugalijska razširita svoja posestva na Congu. Z Anglijo, katerej bi se moralo pomagati v Egiptu, naj se sklenuje specialna aljanca. Latinska zveza se je večkrat pretresovala po listih, pa nikdar ni prišlo do dejanja, in bode težko tudi sedaj kaj iz tega.

Francoska zbornica je brez debate vsprejela spremene municipalnega zakona, kakor jo je vsprejel senat, potem je pa potrdila zakona načrt, ki dovoljuje 3 milijone za podaljšanje železnice v Senegalu do Bafulabe.

Novejši **nemški** listi pripovedujejo, da ne bode izstopil samo Bismarck iz pruskega ministerstva, ampak tudi nekateri drugi ministri, in da se bodo izvršile tudi nekatere druge spremembe v višjih državnih službah. — V zbornici poslancev je odgovoril minister bogočastja, Gosler, na interpelacijo Jazdzevskega, da vlada ne misli preklicati prepovedi, opravljati božjo službo, za Pozensko škofijo. Ta odgovor je hudo kritikoval prošt Stabievski. Poljaki, rekel je, neso zaslužili, da se z njimi tako ravna, na stotine mora jih brez zakramentov umreti, in vlada preganja poljske dušne pastirje z nenavadnim sovraštvom. Schorlemmer meni, da je ravnanje vlade brezsrčno, in more vzbuditi upor prebivalstva. Tako postopanje ni državniško. Windthorst je rekel, da sedaj njegovi somišljeniki se tudi v državnem zboru ne bodo več ozirali na želje vlade, ker se tu na njih želje nič ne ozira.

Gordonov poraz je silno vznemiril **Angleže**. V soboto zbral se je zaradi tega ministerski svet, ki pa ni prišel do nobenega definitivnega sklepa. Pall Mail Gazette zahteva, da se takoj pošljejo angleške in indijske pomočne čete v Egipt. Radikalni listi temu hudo ugovarjajo. — Predvčeraj je Gladstone se vrnil v London in se udeležil seje v spodnji zbornici. To je znamenje, da je položaj jako resen, ko se je predsedniku ministerstva, katerega zdravje še nikakor ni popolnem zboljšano potrebno zdelo udeležiti se zborovanja. Na interpelacijo Northota je lord Hartington odgovoril, da on ni obljubil, razložiti splošne politike v Egiptu, bode pa, kakor hitro je mogoče, dal pojasnila o položaji v Chartumu in Suakimu.

Dopisi.

Iz Podgrada v Istri 29. marca. [Izv. dop.] Vsak rodoljub mora obžalovati, da se staro sovraštvo mej Materijskima strankama zadnji čas v brezkončnej polemiki javno razpravlja. Javeljne bode koristila ta polemika, kakor ne nasprotje samo, da-si sem si že prizadeval prijateljski posredovati mej strankama — žalibog zamán — se vendar javno ne bi bil vtikal v to zadevo, da me ni g. Zupančič v 72. št. „Slovenskega Naroda“ s čudno olepšanim napadom izzazval. Odgovoriti mu hočem stvarno, a pred vsem nujno prosim v imenu narodne stvari obe stranki, da se sprijazniti in združeno delati na prospeh naroda, koji baš pri nas potrebuje zdatne pomoči. Pomisliti vendar treba, da smo v Istri in da je nam delovna inteligenca jako redko sejana. V tacih razmerah nikakor ni umestno, cepiti se v krajne stranke, nego z navdušenjem nam je pozdraviti vsacega sotrudnika, ki se načelno strinja z narodnim programom. Tedaj gospoda: nekoliko popustljivosti na obeh straneh, neplodno nasprotje naj

zgine in uspeh se bode v složnem postopanju kmalu kazati počel. —

V svojej zadevi omenim, da me je g. Z. vendar pobožal prej, ko mi je dal dobrohotni nauk gledé Brezoviškega tabora: „si tacuisses...“ A s tem dobrohotnim naukom v zvezi je tudi ostala vsebina omenjenega dopisa, katerega zbadljive ostrosti so proti meni ravno tako obrnene, kakor proti njegovemu nasprotniku. Da nesem jaz taborski govornik in da ni bil moj namen, na taboru govoriti, je g. Z. znano. Po okolnostih prisiljen, govoril sem, a od trditev, tam izrečenih, ne odstopim ni pičice. Vsaj se g. Z. v glavnih stvareh celo z menoj strinja, kakor sem razvidel iz več pogovorov, katere sem imel z njim v tej zadevi. Gotovo tudi vé, da v poročilih o taboru — izjemši kolikor meni znano lahonski list, glasilo isterskih šarenjakov — je bil ta govor in sicer vsebina njegova, ne oblika, pohvalno omenjena, posebno pa v „Slovenskem Narodu“ št. 127 m. l.

Ako ima g. Z. v spominu oni govor, prosim ga, naj mi navede iz njega samo jeden stavek, s katerim se bi bil jaz obrnil proti bistvu istrškega kreditnega zavoda. ali proti bistvu tacih zavodov sploh! Mar nesem precej v uvodu označil svoje stališče, oziraje se — se ve, samo površno — na razmere našega kmeta? Celó poudarjal sem, da pogoji za izposojila neso slabi, da je denar po ceni in da trdnim gospodarjem ni nevaren. Govoril pa nesem gledé na deželo, nego oziral sem se sam na Podgradski okraj in jedro bilo je: svarilo. Trdil sem, da treba misliti, je-li oni, ki dolg naredi, tudi zmožen, ga plačati. Dokazal sem s številkami, da se v našem okraju, ki zavzema, kar se tiče množine posojil, mej 16. sodnijskimi okraji drugo (!) mesto, preveč lahkomišljeno dela. Dokazal sem, da so troški za dosego takega posojila veliki. Poudarjal sem, da si posamičniki preveč izposojujejo in da se denar ne porablja vselej za nakup polja ali živine, ali za zboljšanje zemljišč, nego, da véasih zgaie, da sam dolžnik ne ve ni kako, ni kdaj. Da nesem vsega tega trdil samo zarad tega, da bi sploh kaj govoril, nego da sem se naslanjal na temeljito opazovanje, verjel mi bode celo g. Z. sam, ki pozna razmere baš tako, kakor jez. Zagotavljam pa, da bi bil posebno zadovoljen, ako bi se bil motil. Žalibog, da se nesem. Reveži, ki so zidali zlate gradove, ko jim je bilo posojilo privoljeno, v veliki večini jedó, kakor prej, polento — na upanje! A ko pride čas letnega povračila zavodu, odklenejo živinče, ki pa navadno ni v večjej družbi, nego pred posojilom, in hajd z njim na somenj. Toliko v obče, ker posamičnih dokazov ne bodem navajal.

Moja takrat izrečena bojazen, da bode prišla kmetija za kmetijo na boben, bode žalibog posledica. In tudi g. Z. je prepričan, da bode „nekoliko“ tacih. Za ta slučaj iznašel je on tudi lek, katerega pa smatram pogubnim. On namreč misli, da je celo prav, ako nemarni gospodarji dobé bolje naslednike. Dobro, akoravno ne bodo vsi ti nesrečneži baš nemarni. Kje so nasledniki? Prvi naslednik bo zavod sam, ker domačini nemajo sredstev, da bi kupovali. Zavod ne bode oskrboval kmetij, nego izročati jih bode moral drugim. Po mojem mnenji bi se lahko dogodilo, da bi jih izročal inorodcem in tako tudi v narodnostnem pomenu popravil čisto slovenski značaj tega okraja. A g. Z. je za stalno prepričan, da je ta bojazen prazna, nego da bode zavod kmetije izročal domačim kočarjem, da s tem, da prevzamejo vse prejšnje zaveze. Komu se bodejo dajale potem kočje? Mar propalim kmetom — v dar? In kočar, ki bode prevzel zadolženo kmetijo, dobil bo za prazno, gotovo zanemarjeno. Kje bo našel najpotrebnejše, kje fundus instructus? In, da sklenem razpravo o tem leku, kaj bo iz propalih kmetov in njihovih družin? Proletarijat, Bog nas ga obvaruj!

One velike koristi, katero pripisuje g. Z. hipotekarnemu zavodu, jaz tedaj nikjer ne zapazim in tudi mnogi drugi ne. Pač pa nemamo dobrih nad za prihodnost. In vse to — ponavljam — ne zarad tega, ker po mnenji g. Z. nasprotujemo principijelno takim zavodom, nego ker smo prepričani, da je naš kmet vsled znanih — istrških razmer zaostal v vsakem oziru, da ni še zmožen hladno presojati in trezno misliti na posledice, sploh da ni kos izrednim zahtevam. Da je potreba pomoči, v tem sva z g. Z. jednega mnenja. A ta ne more priti od hipotekarnega zavoda, ampak želebi bi bilo, kakor sem na taboru rekel, da pride v družih sredstvih od vlade, deželnega zastopa in nas samih — se ve,

složni moramo biti in v prijateljstvu delovati. G. Z. mi bode potrdil, da smo gledé šol zelo na slabem, da nemamo v celem sodn. okraju ni jedne večrazrednice (Jelšanska dvorazrednica ima navadno samo jedno moč), a premalo jednorazrednic; potrdil mi bode, da je obdelovanje zemlje zelo težavno, da na krasškem delu posebno primanjkuje celo prestora za obdelovanje in da je pri poljedelstvu jako malo napredka viditi. Ne bode ugovarjal, ako trdim, da je sadjereja v jednem delu še na nizkej stopinji, v drugem pa da ni niti sledú o njej, ia da je tudi živinoreja vse prej nego uzorna. Da so gozdi uničeni in smo prisiljeni grmovje nazivati gozd, da o obrti in sploh o kacijh posebnih zaslužkih ni niti govora.

Prepričan sem, da vsemu temu g. Z. ne bode ugovarjal. In to je polje, na katero bi morali vsi merodajni faktorji svojo pozornost obračati in radikalno pomagati. Ako g. Z. pozorno čita „Edinost“, znano mu je, da je v tem smislu že več dopisov iz naših krajev priobčila. Opozorjam ga pa še posebno na lansko 84. št. imenovanega lista, ki ima v gospodarskem odelku slično razpravo. Pred vsem pa bi bilo treba dobre kmetijske družbe, ki bi se brigala za kmeta in ne za druge stvari — — A hipotekarni zavod naj bi zadnji pomagal samo v posamičnih slučajih. To so moji nazori, g. Zupančič. Avtoriteta, na katero se sklicujeta, g. Dr. Vošnjak, deluje na Kranjskem, kjer so drugačne razmere, a se vendar ne naslanja jedino na hipotekarni zavod, da-si so Kranjci v napredku že daleč pred nami.* In baš g. Dr. Vošnjak mi je odsvetoval ustanavljati tu posojilnico iz razloga, ker razmere še neso ugodne za tako podjetje!

Namen mojega lanskega govora bil je tedaj v prvi vrsti: svariti pred lahkomišljenostjo. Ako bi bil prigovarjal pesestnikom, naj gredó po denar v Poreč, vé g. Z. prav dobro, da bi mi bilo posebno koristilo. A imel sem baš protiven, nesebičen namen, odgovarjal sem, in ako se ne motim, dosegel sem ga večidel.

S prijateljsko zahvalo tedaj vračam g. Z. dobrohotni nauk: „Si tacuisses...“

Slavoj Jenko.

* Ako tam tudi nemčurji pridejo zopet na krmilo — katerega slučajja g. Z. omenja — vendar z njimi ne bodo prišle tudi — istrške razmere na Kranjsko!

Domače stvari.

(Na Velikonočni ponedeljek) predstavlja se, kakor smo že poročali, slavnoznana igra „Baron Trenk“ v deželnem gledališči. Rodoljubi z dežele, ki bi si hoteli to igro ogledati, naj si o pravem času skrbé za prostor, ker bode udeležba mnogobrojna in so celo gostje iz Hrvatske nazonjeni.

(„Kres“) v svojej 4. številki prinaša naslednjo vsebino: 1. Kmetski triumvirat. (Historičen roman.) Spisal A. Koder. (Dalje.) 2. Narodne pesni. Iz predvorske fare. Nabral Mat. Valjavec. — 3. Žrtva ljubosumnosti. (Novela.) Spisal dr. Stojan. (Dalje.) 4. Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. (Dalje.) 5. Nekoliko o naših družnih rastlinah. Spisal M. Cilenšek. 6. Urban Jarnik. Vspomin njegove stoletnice. Spisal J. Scheinigg. (Dalje.) 7. † Knez-vladika dr. Janez Zlatoust Pogačar. A. Žlogar. (Konec.) 8. Beseda: Plaumorati. Davorin Trstenjak. 9. Alois Perger. And. Fekonja. 10. Slovanske naselbine na Italijanskem. Fr. Hubad. 11. † Josip Godina-Vrdelski. Dr. Fr. Simonič. 12. Drobnoti.

(„Slovenski Vinorejec“) v Mariboru, o katerem smo poročali, ne bo izhajal, ker nema dovolj naročnikov. Uredništvo je poslalo štirim naročnikom naročnino nazaj in prosil, da se mu ne pošilja naročnina, da nema s povračanjem novcev nepotrebnih stroškov.

(Arimetika za nižje gimnazije.) Spisal Fr. dr. vitez Močnik. Po dvajsetemu natisku poslovenil J. Celestina, v osmerki, 146 strani II. del. Cena broš. 90 kr. v platno vezana I. gid. 20 kr. To je naša najnovejša šolska knjiga, s katero nam je izredno marljivi gosp. prof. Celestina oskrbel vse matematične knjige, kolikor jih treba za nižjo gimnazijo. Gosp. prelagatelj spisal je knjigo v gladkem lepem jeziku, gosp. založnik Bamberg pa jej je dal lično obliko, da bode jako dobro služila kot učna knjiga.

(Ribiško društvo) konstituvalo se je v 29. dan t. m. Izvoljeni so gg.: dr. Kapler predsednikom, dr. Vok podpredsednikom, Niko Len-

ček in Didak tajnikoma, K. Karinger blagajnikom.

— (Gosp. Fran graf Coronini-Cronberg) deželni glavar Goriški imenovan je predsednikom komisije za pogozdovanje Krasa v pokneženi grofiji Goriški in Gradiški.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je meseca marca 2067 strank 382.247 gold., 2021 strankam pa se je 252.566 gold. 30 kr. izplačalo. prošelj za posojila bilo je v preteklem četrtletju 53 predloženih, v katerih se je prosilo za 50.320 gold. posojila. 6 prošelj se je odbilo, 47 pa povojno rešilo, ter dovolilo 34.120 gold. posojila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. aprila „Wienerzeitung“: Knez Nikolaj Wrede imenovan poslanikom v Stuttgartu. V dvornej tiskarni navstali požar uničil je mnogo kolekov in papirja. Po jedournem trdem delu so ogenj pogasili.

Dunaj 1. aprila. Žrebanje Dunajskih komunalnih srečk: Serija 2445 št. 85 zadela prvi dobitok. S. 47 št. 27 dobi 30.000, S 126 št. 32 10.000 gld. Izžrebale so se še serije: 155, 162, 1047, 1258, 1877, 2037, 2125, 2260, 2766.

Najnovejša vesti.

Na Dunaji bilo je včeraj žrebanje srečk o 1854. l. Prvi dobitok (100.000 gold.) zadela je serija 1001 št. 4, drugi dobitok (20.000 gold.) serija 767 št. 32.

V Pešti sta poslanca Hermanna v Sauerovej ulici dva mlada može, bajé sodelavca „Függentlenseg-a“ napala in jeden izmej njiju začel ga je obdelovati s palico. A Hermann potegne bodalice iz svoje palice, začne se brniti in zasleduje ubegla zasledovalca, dokler jeden ne potegne revolverja in ga pomoli proti Hermannu, na kar se slednji ustavi. Oba napadovalca zaseglo je redarstvo.

V Parizu imela je družba prijateljev miru včeraj sejo, katere se je udeležilo veliko poslancev, senatorjev, odvetnikov in akademikov. Lesseps rekel je mej drugim: Jaz sem v zadnji čas veliko občeval s člani angleške, kakor tudi z nekaterimi člani nemške vlade. Smelo trdim, nobena država, zlasti pa Nemčija ne misli na vojno. Nemčija je za našo deželo prav dobro razpoložena.

Bismark praznoval je včeraj svoj rojstni dan. Cesar čestital mu je po svojem pobočniku, cesarjevič, princu, in generali in ministri pa osobno.

V Budimpešti zaprli so zopet deset anarhistov.

Poziv.

Gospode nekedanje ude akademičnega društva „Slovenije“, kateri imajo še knjige iz društvene knjižnice izposojene in tudi na pismeno opominjanje neso do sedaj niti odgovorili, prosimo še jedenkrat po tem potu, da jih vrnejo do 15. aprila t. l., slučajno izgubljene nagrade ali se vsaj izjavijo.

Nadpis: Akademično društvo „Slovenija“, Wien, I., Magistratstrasse 12.

Opozarjate na društvena pravila, določbo globe in dolžnost izterjatve ponavlja svojo prošnjo.

Na Dunaji 31. sušča 1884.

Odbor akademičnega društva „Slovenija“:

M. Murko, Henrik Tuma,
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

Tujci:

dne 1. aprila.

Pri Slonu: Fabian z Dunaja. — Heymann iz Berlinat — Hartmann iz Gradca.

Pri Mallét: Prinb z Dunaja. — Nusch iz Gradca. — Schlessinger z Dunaja. — Kohnfelder iz Trsta. — Meisner z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

30. marca: Janez Remšgar, kleparjev sin, 10 mes., Poljanska cesta št. 18, za vnetjem pluč.

31. marca: Ana Lenček, zasebnica, 21 let, Dunajska cesta št. 2, za plučno tuberkulozo. — Jožefa Bobek, krojačeva vdova, 58 let, Krakovske ulice št. 22, za jetiko. — Andrej Šmajdek, gostač, 60 let, Rožne ulice št. 39, za otrpenjem pluč.

V deželnej bolnici:

28. marca: Peter Marn, dninar, 44 let, za plučno tuberkulozo. — Jožef Troha, dninar, 30 let, za plučno tuberkulozo.

29. marca: Edmund Polegeg, agent, 37 let, za plučno tuberkulozo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. aprila	7. zjutraj	733-63 mm.	+ 5-8° C	sl. jz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	733-27 mm.	+ 15-8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	734-57 mm.	+ 8-0° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura + 9-9°, za 2-5° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 2. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež	5	69
Ječmen	4	87
Oves	3	25
Ajda	5	69
Proso	5	69
Koruza	5	20
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	67
Maslo, kilogram	1	10
Mast	—	84
Špeh frišen	—	56
„ povižen	—	72
Surovo maslo	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	62
Telečje	—	64
Svinjsko	—	70
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	55
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama	2	5
Drva trda, 4 kv. metre	7	20
„ mehka	4	50

Dunajska borza

dné 2. aprila t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	95	kr.
Štebrna renta	81	—	—
Zlata renta	101	40	—
5% marcna renta	95	40	—
Akcije narodne banke	844	—	—
Kreditne akcije	324	10	—
London	121	35	—
Napol.	—	60 1/2	—
C. kr. cekini	—	68	—
Nemške marke	59	30	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	—

Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	171 gld.	—	kr.
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101	55	—	—
Ogrska zlata renta 6%	121	75	—	—
„ „ 4%	91	80	—	—
„ papirna renta 5%	88	60	—	—
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	50	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	20	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	174	—	—
Rudolfove srečke	10	—	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	50	—
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	237	—	—

Zahvala.

Podpisana rodbina se zahvaljuje za obilno sočutje o boleznih in smrti gospé

Kancijanile Levstik-ove,

posebno pa izreka srčno zahvalo darilec krasnih vencev in obilnim pogrebcem, v prvi vrsti tujim gospém in gospodom, gg. uradnikom in spoštovanemu domačemu meščanstvu, ki se je tako mnogobrojno udeležilo sprejeda.

Škofja Loka, dné 29. marca 1884.

(209)

Rodbina Fabiani.

Trgovski učenc,

zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se v prodajalnico mešanega blaga Ludovika Wagner-ja v Štajnu. (208-1)

Kovač,

izurjen v vseh kovaških zadevah, z dobrim spricalom podkopske šole v Ljubljani in drugimi spricali, išee službe — če treba tudi s svojim orodjem — pri kakej soseski ali kakemu velikemu posestniku in to tudi izven Kranjske. Neoznjen, 29 let star. — Naslov: Fran Breclj, kovač v Zgornji Branici na Krasu, p. St. Daniel. (210-1)

Skladbe,

zložil F. S. Vilhar.

Prva knjiga teh skladb, koje so že do sedaj v slovanskem svetu nemalo senzacijo vzbudile, dotiskana je. Po zadržaji zanimiva je za vsacega, koji se z glasbo ali petjem bavi; ona obsega: I. samospeve, II. moške zборе, III. mešane zборе in IV. skladbe za glasovir.

Knjiga je vrlo okusno opravljena ter ima na velikem formatu 92 strani. Prodava jo v Ljubljani knjigarna J. Giontini-jeva po 2 gld. 40 kr.; dobi se pa tudi pri skladatelji samem v Karlovcu (Hrvat-ska) po 2 gld. 20 kr. (160-6)

V „Narodnej Tiskarni“

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * *

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

5000 1 (788-34)

ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikiškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Pivovarna v Senožečah

ima v zalogi

izvrstno domačo pivo

letošnjega izdelka v sodčkih in botelijah. Priporoča se vsem dosedanjim prejemnikom in drugim gostilničarjem, ki želé slav. občinstvu postreči z zdravo pijačo. Postrežba je natančna in cenovno.

Senožeče, pošta Postojina. (184-6)

FERD. BILINA in KASCH,

v Ljubljani, Židovske ulice,

prodajata

glacè-rokovice za dame,

(lastni izdelek),

najboljše baže in v največjej izberi,

samo 70 kr. par.

Tam se dobivajo tudi najfinejše glace-rokovice za gospode in dame in švedske usnjate rokovice v vseh modnih barvah v vsakeršnej dolgoti točno po meri po najnižjih cenah. (199-2)

Velika izber najnovejših kravat za gospode.